

Tilkinin K       Kemani

  nar B  BER

Tilkinin Küçük Kemanı

Çınar BİBER

Uzun ağa larla ve yumu ak yosunlarla dolu g ne li bir ormanda, parlak turuncu t yl  ve beyaz g   sl  gen  bir tilki e reli otlarının arasında ko turuyordu. Kocaman kabarık kuyru u savrulurken sabah havasını kokluyordu. Devrilmi  bir k t  n altında, kehribar rengi g zlerine parlayan bir  ey takıldı. Bu, siyah patilerine sığacak kadar k   k, yayıyla birlikte minik ah ap bir kemanı.

Tilki kemani göğsündeki küçük kahverengi deri kayışa bağladı. Çalmayı denedi, ama yay ciyakladı ve tırmaladı. "Ah, bu müzik değil ki," diye iç çekti, beyaz burnu sarkarak. Tam o sırada yakındaki bir yapraktan minik bir ses geldi. "Onu tamamen yanlış tutuyorsun," dedi hasır şapkalı ve ince dal bastonlu küçük yeşil bir cırcır böceği.

Cırcır böceđi daha da yaklařtı, uzun antenleri kıpır kıpırdı. "Ben yařlı ve bilgeyim, çok keman dinledim," dedi yumuřak bir gülümsemeyle. "Çalmak istiyorsan, her gün ormanda çalışmalısın." Tilki hevesle başını salladı, umutlu bakışı parlıyordu. "Her gün çalışacağım!" diye söz verdi ve cırcır böceđi ona öğretmeye başladı.

Her sabah tilki, yaşı meşe ağacının yanında cırcır böceğiyle buluşuyordu. Cırcır böceği ona yayı nasıl tutacağını ve yumuşak, düzenli bir sesi nasıl çıkaracağını gösterdi. "Yavaş ve nazikçe," dedi cırcır böceği, dal bastonuna vurarak. Tilki güneş doğarken çalışıyordu, turuncu tüyleri parlıyordu. İlk notaları titrek çıkıyordu, ama pes etmedi.

Günler geçti ve tilkinin müziği biraz daha düzgünleşti. Kırmızı atkılı gri bir tavşan zıplayarak yanına geldi ve dinlemek için durdu. "Bu çok güzel," dedi patilerini çırparak. "Bir konser vermelisin!" Tilkinin kehribar gözleri kocaman açıldı. Bir konser! Hem heyecanlandı hem de birden tedirgin oldu. Daha da çok çalıştı, ama patileri hâlâ titriyordu.

Cırcır böceđi tilkinin endişesini gördü. "Konser büyük bir adımdır," dedi nazıkçe. "Ama unutma, her müzisyen heyecanlanır." Tilki derin bir nefes aldı ve başını salladı. Çayırdı, gölgede ve derenin kenarında çalıştı. Kocaman kabarık kuyruđu ritimle sallanıyordu. Orman arkadaşları için her şeyin kusursuz olmasını istiyordu.

İlk konserin günü geldi. Bütün hayvanlar bir açıklıkta toplandı. Kırmızı atkısıyla gri tavşan ön sırada oturuyordu. Yuvarlak gözlüklü büyük kahverengi bir baykuş bir dalda tünemiş, sessizce izliyordu. Tilki düz bir kütüğün üstüne çıktı, minik kemani hazırды. Kalbi hızlı çarpıyordu ve siyah patileri titriyordu.

Tilki çalmaya başladı. Ama yayı kaydı ve ses tırmalayıcı, yanlış çıktı. Yeniden denedi, ama notalar düşen yapraklar gibi birbirine karıştı. Orman hayvanları başlarını yana eğdi. Tilkinin kulakları sarktı ve beyaz uçlu kuyruğu yere indi. Kehribar gözlerinde yaşlar birikti.

Konserden sonra tilki bir eğrelti otunun altında tek başına oturdu. "Her şeyi mahvettim," diye fısıldadı. Cırcır böceği onun patisine kondu. "Hayır, mahvetmedin," dedi bilge cırcır böceği nazikçe. "Her müzisyenin bir ilk konseri vardır. Önemli olan denemeye devam etmendir." Tilki başını kaldırdı. "Ama hepsi hatalarımı duydu," dedi üzgünce.

Cırcır böceđi minik bir bacađıyla patisine dokundu. "Hatalar yoldaki basamaklardır," dedi. "Daha çok alıř, müziđin büyüsün." Tilki gözlerini sildi ve başını salladı. Sözünü hatırladı. Ertesi sabah minik kemanını yeniden eline aldı. Patileri ağrısa bile her gün alıřtı.

Haftalar geçti ve tilkinin müziği daha da tatlılaştı. Ağaçlar ve çiçekler için çaldı. Gri tavşan zıplayarak yanına geldi ve gülümsedi. "Büyük bir fark duyuyorum," dedi. Baykuş dalından izledi ve yavaşça başını salladı. Tilki kendini biraz daha cesur hissetti. İkinci bir konser vermeye ve herkesi davet etmeye karar verdi.

İkinci konserin günü tilkinin kalbi hâlâ pır pır ediyordu. Ama bu kez derin bir nefes aldı ve cırcır böceğinin sözlerini hatırladı. Yayını tellere koydu ve çalmaya başladı. Notalar kelebekler gibi süzüldü, tatlı ve neşeliydi. Gri tavşan patilerini çırttı ve baykuşun altın gözleri parladı.

Mzk ormann iinde dans etti. Kuşlar dinlemek iin durdu, sincaplar aalardan baktı. Tilki btn kalbiyle aldı, turuncu tyleri gneşte parlıyordu. Bitirdiğinde orman bir an sessiz kaldı. Sonra baykuş geniş kanatlarını atı ve yksek sesle bir tezahrat bařlattı. Herkes alkıřladı ve ayaklarını yere vurdu!

Tilkinin beyaz uçlu kuyruğu sevinçle sallandı. Gri tavşan kırmızı atkısını salladı ve baykuş derin, mutlu bir ötüş yaptı. Cırcır böceği kütüğe kondu ve gülümsedi. "Gördün mü?" dedi. "Yetenek çalışmayla büyür." Tilki minik kemanına sarıldı. İçi gururla ve sıcaklıkla doldu, kehribar gözleri parladı.

O günden sonra tilki, elinden geldikçe orman için küçük kemanını çaldı. Her hatanın büyümene yardım ettiğini ve çalışmanın kalbini şarkı söylediğini öğrendi. Hayvanlar onun müziğini çok sevdi ve onu alkışladı. Hasır şapkalı bilge cırcır böceği de gülümsedi, çünkü öğrencisi en tatlı dersi öğrenmişti.

Ve böylece orman, küçük bir kemanın neşeli sesiyle yankılandı. Tilki yeteneğin sihir olmadığını öğrendi—o, özenle ve çalışmayla büyüyen bir tohumdur. Arkadaşları yanındayken çalmaya devam etti, beyaz göğsü gururla kabarıktı. Herkes onun küçük kemanını çok sevdi ve hep birlikte tilkiyi alkışladılar.